1 Azs 127/2004-43

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudkyň JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Marie Žiškové v právní věci **žalobce: E. S.**, zastoupeného Mgr. Ladislavem Popkem, advokátem se sídlem Ostrava - Moravská Ostrava, Sokolská tř. 22, proti **žalovanému Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 9. 2003, č. j. OAM-4458/VL-10-12-TZ-2003, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 11. 2003, č. j. 24 Az 2057/2003–18,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě napadeným rozsudkem zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu, kterou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 9. 2003, č. j. OAM-4458/VL-10-12-TZ-2003. Současně krajský soud žalobce poučil o možnosti podat proti rozsudku kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě, a to ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozsudku.

Žalobce podal osobně u Krajského soudu v Ostravě dne 3. 5. 2004 kasační stížnost. Uvedl, že lhůta pro podání kasační stížnosti byla dodržena, neboť od 29. 11. 2003 do 19. 4. 2004 pobýval ve vazební věznici v Praze; s ohledem na tuto skutečnost nemohl splnit podmínku povinného zastoupení advokátem, dokud nebyl propuštěn z vazby. Rozsudku navíc nerozuměl, neboť byl psán v češtině, kterýžto jazyk neovládá; s jeho obsahem se tak mohl seznámit také až po propuštění, kdy mu byl přeložen. Předmětná lhůta je tak zachována, neboť počala běžet až jeho propuštěním z vazby dne 19. 4. 2004. Dodal, že v zemi původu mu bylo mafií vyhrožováno smrtí, a to kvůli dluhům jeho rodičů. Má odůvodněný strach z pronásledování pro příslušnost k určité sociální skupině. Dále uvedl, že pouhý průjezd přes některé území nemůže být považován za dostatečně dlouhou dobu pro požádání o azyl. Stěžovatel navíc ani nemluví polsky. Navrhl zrušení napadeného rozsudku a dále požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl pro opožděnost dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Podle § 106 odst. 2 věta první s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí.

Žalobce převzal písemnost (rozsudek Krajského soudu v Ostravě) dne 15. 1. 2004 (čtvrtek), jak vyplývá z dokladu o doručení.

Lhůta pro podání kasační stížnosti tedy žalobci v souladu s § 40 odst. 2 s. ř. s. uplynula dnem 29. 1. 2004 (čtvrtek). Protože kasační stížnost žalobce podal osobně u soudu až dne 3. 5. 2004, je zjevné, že lhůta nebyla dle § 40 odst. 4 s. ř. s. zachována a tedy kasační stížnost byla podána opožděně, s čímž § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. spojuje důsledek odmítnutí návrhu.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně a proto ji odmítl dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Nejvyšší správní soud nemohl přihlédnout k žalobcem uváděnému důvodu pro opožděnost podání kasační stížnosti, neboť dle § 106 odst. 2 s. ř. s. nelze zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti prominout.

Skutečnost, že stěžovatel v průběhu předmětné lhůty pobýval ve vazbě, neměla na její běh vliv, možnost korespondence obviněného se státními orgány ČR a tedy i možnost zaslání kasační stížnosti prostřednictvím provozovatele poštovní služby není dle § 13 zákona č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, nijak omezena.

K nesplnění podmínky povinného zastoupení advokátem se podává, že i v případě, kdyby se stěžovateli z vazby nepodařilo uzavřít s žádným advokátem smluvní vztah o právním zastoupení, zbývala by stěžovateli ještě minimálně varianta navrhnout soudu ustanovení advokáta k ochraně svých práv dle § 35 odst. 7 s. ř. s.

Na běh předmětné lhůty neměla žádný vliv ani skutečnost, že stěžovateli byl doručen rozsudek v češtině. Potřeba ustanovit stěžovateli tlumočníka nevyšla v řízení najevo, když stěžovatel žalobu sepsal bezchybnou češtinou, na výzvy a poučení soudu nijak nereagoval a obtíže s domluvou v českém jazyce soudu nesdělil. Krajský soud tak při realizaci stěžovatelova práva na tlumočníka nepochybil.

Za této procesní situace se Nejvyšší správní soud z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu – kasační stížnosti, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. května 2005

JUDr. Josef Baxa

předseda senátu